

ชื่อผลงานวิจัย (ไทย)

ผลการใช้แบบฝึกเสริมทักษะพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

ชื่อผลงานวิจัย (อังกฤษ)

The Development of Creative Writing Exercises for Students in Mattayomsuksa 6

ชื่อนักวิจัย

พุดชา นุสติ

ปีที่ผลงานวิจัยเสร็จ

พ.ศ. 2551

ประเภทของงานวิจัย

เทคโนโลยีทางการศึกษา

คำสำคัญ

แบบฝึกเสริมทักษะ การเขียนเชิงสร้างสรรค์

ความเป็นมา/หลักการและเหตุผล

การเรียนการสอนภาษาไทยที่ผ่านมาจนถึงปัจจุบัน การเขียนเชิงสร้างสรรค์ยังไม่ได้ได้รับการส่งเสริมหรือพัฒนาไปเท่าที่ควร เห็นได้จากผลการประเมินมาตรฐานการศึกษาของกรมวิชาการและหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์อยู่ในระดับต่ำ ด้วยเหตุผลที่เกิดความรู้สึกว่าการเขียนนั้นเป็นเรื่องยากเกินความสามารถ ไม่ทราบว่าจะเขียนอะไร เขียนอย่างไร จะเริ่มเขียนส่วนใด จึงเขียนไม่ได้ ลำบากใจในการเขียน (พรทิพย์ ประกายแก้ว, 2543: 3) การสอนของครูส่วนใหญ่เน้นการสอนแบบครูเป็นศูนย์กลาง การสอนเขียนเป็นการสอนแบบมีกฎเกณฑ์ เน้นการจำและเข้าใจปัญหา มากกว่าเน้นความคิดสร้างสรรค์ที่เป็นพื้นฐานของการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ขาดการกระตุ้นและส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะทั้งด้านการคิดและการเขียนเท่าที่ควร ขาดเทคนิคการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ของผู้เรียน (มานัส กิจเกิด, 2545: 3) รวมทั้งขาดสื่อการเรียนที่จะกระตุ้นและส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ให้ผู้เรียนได้รับรู้แล้วเกิดความคิด อารมณ์ ความรู้สึก เกิดจินตนาการ พร้อมทั้งรวบรวมความคิดเหล่านั้นให้เข้ารูปเข้ารอยออกมาเป็นภาษาเขียน

ผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พบว่านักเรียนขาดความคิดสร้างสรรค์ในการเขียนบทร้อยกรอง เรียงความ บทความ สารคดี และเรื่องสั้น ซึ่งการเขียนเชิงสร้างสรรค์เป็นงานเขียนที่เกิดจากความคิดสร้างสรรค์ที่มีอยู่ในตัวทุกคน สามารถพัฒนาและส่งเสริมให้มีเพิ่มขึ้นในตัวของผู้เรียนได้ไม่ยาก โดยอาศัยสื่อการเรียนที่เหมาะสมกับนักเรียนเป็นสิ่งเร้า กระตุ้นและส่งเสริมให้นักเรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์ ซึ่งเป็นพื้นฐานของการเขียนเชิงสร้างสรรค์

แบบฝึกเป็นเครื่องมือที่จำเป็นต่อการฝึกทักษะการเขียนของนักเรียน และการฝึกนั้นควรมีหลายๆ แบบ เพื่อให้นักเรียนจะได้ไม่เบื่อ แบบฝึกนั้นนอกจากจะเป็นเครื่องมือสำคัญต่อการเรียนทักษะทางภาษาของนักเรียนแล้ว ยังมีประโยชน์สำหรับครูผู้สอนในการสอน ทำให้ทราบพัฒนาการทางทักษะนั้นๆ ของนักเรียนและเห็นข้อบกพร่องในการเขียน ซึ่งจะได้แก้ไขปรับปรุงได้ทันที่ อันมีผลทำให้นักเรียนประสบผลสำเร็จในการเขียน (เหมพรรณ โนทะยะ, 2549: 51) การฝึกโดยการใช้แบบฝึกก็เป็นการจัดสภาพการณ์เพื่อให้ผู้ฝึกเปลี่ยนพฤติกรรมจนสามารถปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์การวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มควบคุม 1 ห้องเรียน และกลุ่มทดลอง 1 ห้องเรียน

วิธีการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ศึกษาและขอบเขตการวิจัยคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนชลบุรีราชดาภิเชก จังหวัดจันทบุรี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 4 ห้องเรียน กลุ่มควบคุม 1 ห้องเรียน จำนวน 44 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนชลบุรีราชดาภิเชก จังหวัดจันทบุรี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2551 เลือก 2 ห้องเรียน จาก 4 ห้องเรียน โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ห้องที่เลือกมามีนักเรียนจำนวน 41 คน และ 44 คน ใช้เป็นกลุ่มทดลอง 1 ห้องเรียน จำนวน 41 คน เป็นกลุ่มควบคุม 1 ห้องเรียน จำนวน 44 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระคือ แบบฝึกเสริมทักษะจำนวน 5 เล่ม ได้แก่ เล่มที่ 1 การเขียนเรียงความ เล่มที่ 2 การเขียนบทความ เล่มที่ 3 การเขียนสารคดี เล่มที่ 4 การเขียนเรื่องสั้น เรื่องที่ 5 การเขียนร้อยกรอง

ตัวแปรตามคือ

1. ประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะ
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนเชิงสร้างสรรค์
3. ความคิดเห็นที่มีต่อแบบฝึกเสริมทักษะ
4. ผลการเขียนเชิงสร้างสรรค์

เครื่องมือ

เครื่องมือในการทดลองครั้งนี้ ได้แก่

1. แบบฝึกเสริมทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ จำนวน 5 เล่ม

2. แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเขียนเชิงสร้างสรรค์
3. ข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์
4. ข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่

1. แบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับการเขียนเชิงสร้างสรรค์ วัดเนื้อหาความรู้ด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ แบบประเมินการเขียน เล่มที่ 1 การเขียนเรียงความ เล่มที่ 2 การเขียนบทความ เล่มที่ 3 การเขียนสารคดี เล่มที่ 4 การเขียนเรื่องสั้น เรื่องที่ 5 การเขียนร้อยกรอง
2. แบบสอบถามแสดงความคิดเห็นที่มีต่อแบบฝึกเสริมทักษะ แบบสอบถามการใช้แบบฝึกเสริมทักษะพัฒนาการเขียนเชิงสร้างสรรค์
3. แบบประเมินการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
4. แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

การวิเคราะห์ข้อมูล

รายงานการวิจัย เรื่อง ผลการใช้แบบฝึกเสริมทักษะพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 การสร้างแบบฝึกเสริมทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ตรวจสอบคุณภาพเบื้องต้นของแบบฝึกเสริมทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน ตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมโดยใช้แบบประเมินเนื้อหาของแบบฝึกหาค่าเฉลี่ยดัชนีความสอดคล้อง (IOC) และทดลองใช้กับกลุ่มขนาดเล็ก

ตอนที่ 2 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ดำเนินการโดยใช้สถิติ t - test independent เปรียบเทียบระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ผลการวิจัย

นักเรียนกลุ่มทดลองที่ศึกษาแบบฝึกเสริมทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนเชิงสร้างสรรค์สูงกว่ากลุ่มควบคุมที่ไม่ได้ศึกษาแบบฝึกเสริมทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์

ข้อเสนอแนะในการใช้ประโยชน์

แบบฝึกเสริมทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เป็นแบบฝึกทักษะการเขียนที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพ เพื่อให้ครูได้นำไปใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และนักเรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

จากผลการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะซึ่งเป็นประโยชน์ในการเรียนการสอนและศึกษาวิจัยในครั้งต่อไป ดังนี้

1. ผู้สอนควรศึกษาลักษณะและการใช้แบบฝึกเสริมทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ให้มีความรู้ความเข้าใจอย่างแจ่มแจ้ง เพื่อจะได้นำไปใช้ให้ถูกต้องอย่างมีประสิทธิภาพ
2. ผู้สอนควรนำแบบฝึกเสริมทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ไปใช้กับระดับชั้นที่เหมาะสม เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพแก่ผู้เรียนอย่างสมบูรณ์
3. เพื่อเป็นแนวทางแก่ผู้สอนในการสร้างกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการเขียนเชิงสร้างสรรค์ต่อไป

www.thaiedresearch.org